

Daniel Buren verhoogt kijkplezier in Leuvens Sint Donatuspark

LUDO DOSOGNE

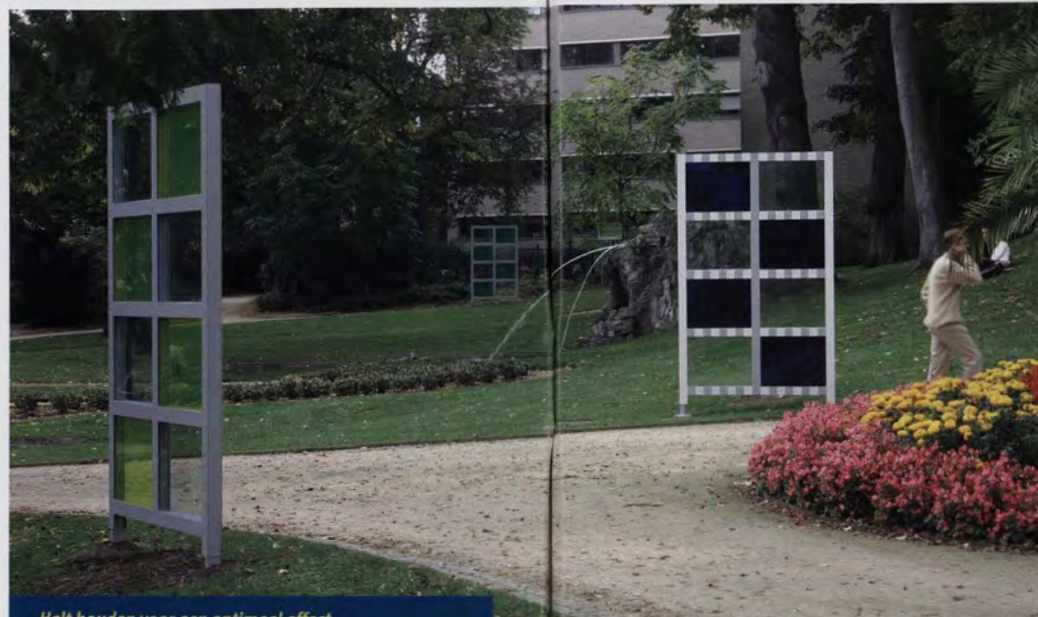
Op de centrale grasperkjes van het Leuvense Sint Donatuspark staan voortaan achttien opmerkelijke vensterramen, die zijn ontworpen door de Franse kunstenaar Daniel Buren. Ze hebben dezelfde vorm, maar verschillen van kleur. Elk exemplaar bestaat uit acht vakken in glas.

Die weerspiegelen niet alleen de omliggende bomen en planten. Gewone en gekleurde raampjes wisselen elkaar af. Wie door het gekleurde glas kijkt, waant zich in een andere omgeving. Het vijverwater lijkt plots zijn natuurlijke kleur te verliezen en wordt achtereenvolgens oranje en blauw. Herfstbladeren krijgen door de ingreep onverwachte paarse en rode tinten.

Toch zijn de 'frames' niet opdringerig. Omdat ze op de rand van de verschillende plantsoenen werden opgericht, dwingen ze de wandelaar niet om zijn traject aan te passen. Daniel Buren houdt niet alleen rekening met de oorspronkelijke vorm van het parklandschap. Hij accentueert zelfs de structuur. Bovendien nodigt hij de bezoeker uit tot onthaasting. Wie zijn tijd neemt kan inderdaad het park vanuit talloze invalshoeken en kleuren waarnemen. Elk raamwerk staat op zichzelf, maar kan ook als een onderdeel van de hele reeks worden beschouwd. Toch kunnen de achttien vensterramen onmogelijk tegelijkertijd in één oogopslag worden geobserveerd. Het Sint Donatuspark is immers heuvelachtig en werd door de vroegere ontwerper opgesmukt met rotspartijen.

Het kenmerk van Buren

De 66jarige Buren heeft het zo druk dat hij niet eens op de vernissage van zijn 'Jardin imaginaire' aanwezig kon zijn. Hij vertoefde op dat moment in de Hemeltempel in Peking, waar hij - net als op de kaders van de Leuvense parkramen - verticale streepjes aanbracht. Al vier decennia bedenkt hij 'in situ' installaties met herkenbare streep patronen. De gekleurde verticale banden zijn steeds 8,7 cm breed en worden afgewisseld met witte strepen.

Halt houden voor een optimaal effect

'Voor het Sint Donatuspark heeft Buren nadat hij het park als de meest geschikte locatie voor een artistiek project had uitgekozen, drie verschillende voorontwerpen ingediend' zegt Michèle Lachowsky, die met Joël Benzakin curator is van deze permanente tentoonstelling. 'We hebben uiteindelijk geopteerd voor de ritmische opstelling van deze achttien vensterramen omdat ze een meerwaarde geven aan het park zonder dat ze de spelende kinderen en de wandelaars of rustzoekers hinderen.'

De 'imaginaire tuin' dankt zijn naam aan het magisch karakter: "Door het vernuftig kleurgebruik beeldt de bezoeker zich een park in dat enkel in zijn fantasie bestaat. Toch overdrijft Buren niet. Enkel wie voor één van zijn 'frames' halt houdt, kan de illusionistische effecten tot zich laten doordringen. Snelle voorbijgangers vangen van de imaginaire taferelen slechts een korte glimp op. Ze worden echter bij het volgende vensterraam opnieuw met een vreemd kleurspel geconfronteerd. Buren vindt het niet eens erg als er na verloop van tijd gewenning optreedt. Ondanks zijn bescheidenheid, beschouwen wij hem toch als één van de meest notoire artiesten van deze tijd.'

Start in New-York

In de jaren zestig vormde hij met Mosset, Parmentier en Toroni nog de kunstenaarsgroep BMPT, die de schilderkunst wilde demythologiseren. Hij ontvluchtte musea en galeries, maar intervenueerde in openbare

ruimtes. Op straten, pleinen en metrostations verfdde hij talloze gelijkmatig verdeelde witte strepen. Toen hij in 1971 in het New Yorkse Guggenheimmuseum de klassieke museumarchitectuur en de lineaire opstelling van de geëxposeerde werken hekelde door in de centrale hal een gigantische lap gestreepte stof op te hangen, kreeg hij weliswaar veel kritiek van zijn collega's te verduren, maar was zijn naam gemaakt. Nadat hij voor de eretuin van het Palais Royal in Parijs tweehonderdzesig zwart-wit gestreepte zuilen van verschillende lengte had ontworpen, werd hij overladen met opdrachten. Meestal om openbare ruimtes met zijn minimalistische kunst, die hij 'objectief' en 'neutraal' noemt, op te vrolijken.

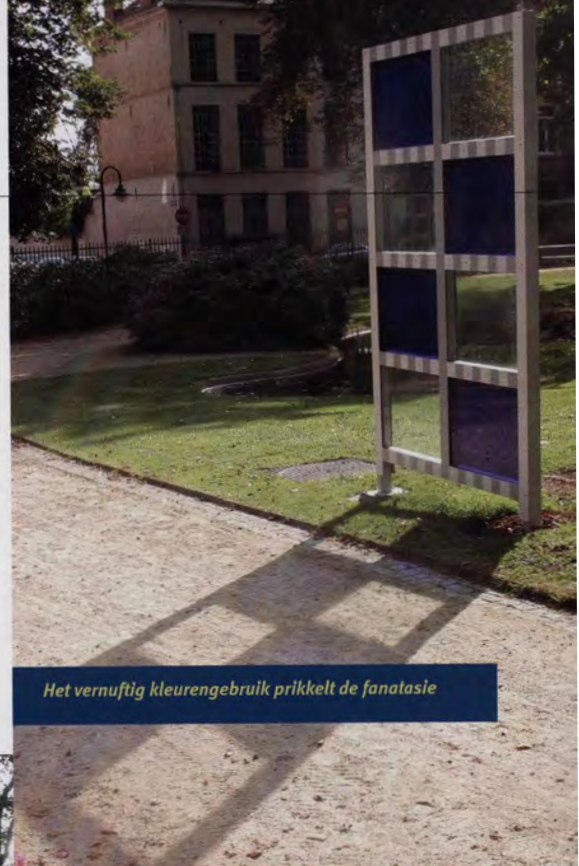

Ritmische opstelling creëert een meerwaarde

Maar vandalenstreken verwachten we niet, want haast alle buurtbewoners houden een oogje in het zeil. Zij zijn de peters en de meters van deze 'jardin imaginaire'. Hun prachtige tuin zullen ze met een evenveel liefde koesteren als hun petekind. Dat is toch bewonderenswaardig !"

PRAKTISCH

Het Sint Donatuspark en dus ook de 'jardin imaginaire' van Daniel Buren in Leuven is tijdens de herfst en de winter toegankelijk van 7 tot 19u. Van 1 mei tot 30 september van 7u tot 21u30.

Het vernuftig kleurengebruik prikkelt de fantasie

